

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

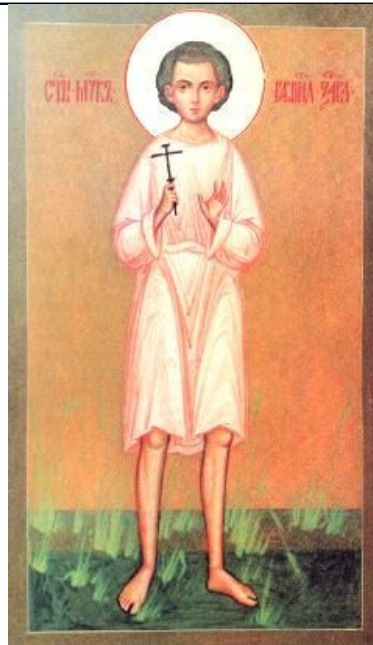
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Дитина-Мученик Гавриїл Білостоцький (1690)

The Child-Martyr Gabriel of Bialystok (1690)

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

“Пустить діток до Мене приходити, і не боронить їм...” (Ісус – Марка 10:14)

На 3-го травня за григоріаньким календарем (відповідає 20-му квітня за юліанським), православні Християни святкують пам'ять Дитини-Мученика Гавриїла Гавдела зі села Звірки біля містечка Заблудова в єпархії Білостоцькій. Він упокоївся в Бозі 11-го квітня 1690 р.

Таке пошанування подібне до того, якого віддають іншим “дітям-мученикам” в Європі впродовж віків, яких смерть приписують обрядовому вбивстві євреями, які шанують містичну науку „кабали”. Його Життіє, описане в різних видах до нині говорить, що хлопчик так і постраждав з рук таких людей. А інші тільки пишуть, що його наче вбив місцевий купець, на ім'я Шутко (це не типічне єврейське прізвище).

Дехто відгукується на такий нібито „наклеп про кров” проти євреїв, осуджуючи пошанування Св. Гавриїла, як ніщо інше чим

“Let the little children come to me, and do not hinder them...” (Jesus – Mark 10:14)

On May 3 Gregorian Calendar (which is April 20 on the Julian), Orthodox Christians celebrate the memory of a child-martyr, Gabriel Gavdel, of the village of Zwierki near the town of Zabłudow in the diocese of Bialystok who died on April 11, 1690.

This veneration is similar to that of a number of “child-martyrs” of Europe throughout the ages, whose death has been attributed to ritual murder by Jewish Kabbalists. His Vita as found in a number of sources to this day says that the little fellow died at the hands of such folks. Other versions simply say that he appears to have been murdered by a local merchant named Shutko (which is not a typical Jewish name).

In response to this apparent “blood libel” against Jews some have cast doubt on this veneration of St. Gabriel as simply another example of abhorrent anti-

ще один вияв ненависного антисемітизму. Та є нетлінні мощі малого Мученика в Кафедральному Соборі Св. Миколая в Білостоку та й ряд чуд пов'язаних з ними.

Пішоходне паломництво на віддаль 15 кілометрів від Білостоку до Звірків відбувається під кінець цього тижня (написано 3-го травня 2009 р. - іюк)і відбувається фестиваль православної церковної музики в його честь що року в Білостоку.

Це жахливе викривлення людського нахилу до релігійності обертали те, що мало б бути джерелом ласки, краси та радості на „невро-біологічну недугу”, як про це пише славний православний богослов о. Іван Романідес. На таку, яка наставляє зажажених нею ненавидіти та переслідувати тих, яких релігія чи походження відрізняється від їхньої. Як видно, що навіть атеїсти не можуть втекти від цієї недуги, що ясно можна відчуту з писань та дій багатьох таких „сповідників”, яких пристрасні виступи в користь „свободи від релігії” такі же гіркі та ворожі проти визнавців релігії, як бувають і їхні проти них чи проти визнавців інших віросповідань.

Ключ до того, щоб пошанування малого Свяця Гавриїла було життєдайним а не таким, що відбирає життя – розглядати його смерть у світлі смерті Господа нашого, Який подолав смертю Своєю смерть. Ісус не закликав Своїх Учнів до помсти чи до ненависті проти тих, які з Нього насміхалися та мучили Його. Він молився: „Отче, прости їм...” І так моляться всі Мученики, які натхнені Його Духом а не духом цього світу.

Трагічна смерть шестилітнього Гавриїла не аж така відмінна від смерті мільйонів дітей його віку а то й молодших у світі, що поклоняється смерті, відвертаючись від Бога до богів власного виробу, яких переважно вибирає наче б то були б вони Богом Істиним.

Його смерть була перетворена на чудо вздоровлення на нетління. Його Життіє говорить, що його мале тіло захищали пси від птахів доки його знайшли селяни, які прибігли побачити чому вони так лають. Тоді його принесли до засмучених батьків, які побожно

Semitism. There are, however, the incorrupt relics of the little Martyr in the St. Nicholas Cathedral in Bialystok and a history of miracles associated with them. A 15-kilometer walking pilgrimage from Bialystok to Zwierki has been going on this very weekend (written May 3, 2009 - igk) and an Orthodox Church music festival is held in his honour each year in Bialystok.

It is a terrible distortion of the human impulse to be religious to turn that which ought to be the source of kindness, beauty and joy into a “neuro-biological sickness”, as the renowned Orthodox theologian, Fr. John Romanides put it. One which “inspires” those so affected (or infected) to hate and persecute those whose religion or background differs from theirs. It seems that even atheists can not escape this illness as is quite evident from the writings and actions of many such folk whose passionate espousal of “freedom from religion” is as bitter and hostile against believers in religion as theirs may be against them or other believers.

The key to making the veneration of little St. Gabriel life-giving instead of life-depleting, is to view his death in the light of the death of His Lord Who conquered death by His death. Jesus did not call upon His disciples to avenge Him or to hate those who had jeered at Him and tortured Him. His prayer was: “Father, forgive them...” This prayer is echoed by all martyrs inspired by His Spirit rather than the spirit of this world.

The tragic death of six-year old Gabriel is not unlike the death of millions of children his age or even younger in the death-worshipping world that turns away from God to gods of its own making, many of whom are dressed up to appear to be the real One.

His death was transformed into a miracle of healing and incorruption. The Vita says that his little body was guarded by dogs from scavenger birds until it was found by villagers investigating the barking of the dogs and brought to the sorrowful parents who buried it near the Church. Thirty years later, in 1720, during an epidemic

похоронили його біля Храму. Через 30 літ, у 1720 р., підчас чуми, яка косила чимало дітей, окли хоронили їхні тіла біля його гробу, його якось зачекпили і побачили, що тіло Св.

Гавриїла було нетлінним.

І так розпочалась його мандрівка: до склепу в Храмі в Звірках доки цей згорів у р. 1746. Тіло чудесно залишилось цілим і його привезли до Заблудова. Звідти в р. 1755 до Свято-Троїцького Монастиря в Слуцьку на Білорусі, а тоді перед першою світовою війною назад до Білостоку. Після дальшої мандрівки воно знайшло місце спочинку у тому ж місті в р. 1992 і там воно пробуває донині.

І ввесь цей час маленький Св. Гавриїл пробуває в Оселях Небесних з Ісусом, Якого смерть назавжди перенесло Його людей поза владою смерті. Його нетлінні моці пригадують нам про ту перемогу і спонукують нас віддавати свої серця і своє життя переможному Владиці, Якого життєдайна наука перетворює насильство та ненависть на мир і любов і радість у Святому Дусі. Амінь.

which caused the death of many children, as the bodies were being buried near his, his grave was accidentally disturbed and his body was found to be incorrupt.

So began its journey: to a crypt in the Church in Zwierki, until this burned in 1746. The body was miraculously spared and brought to Zabłudow. Thence in 1755 to the Holy Trinity Monastery in Slutsk in Belarus and just before World War I back to Bialystok. After some more moving about it found its resting place in that same city in 1992 and there it remains until today.

And all this time little St. Gabriel has been at home with Jesus, Whose death forever placed His people beyond the reach of death. His incorrupt relics remind us of that victory and inspire us to give our hearts and our lives over to the victorious Lord, Whose life-giving message is one of transforming violence and hatred into peace and love and joy in the Holy Spirit. Amen.

